

KULTUR@jp.dk

Vi ser allerede frem til næste års revy

Der er masser af lokale emner og Aarhus-kendisser i den flotte, første sæson af Aarhus Revyen, som først og fremmest imponerer musikalsk.

REVVY
AARHUS REVVEN 2023
 TIVOLI FRIHEDEN
 Scenesættelse: Birgitte Næss-Schmidt
 Kapelmester: Rasmus Friis
 Tvørfoss
 Scenografi: Rikke Juellund
 Varighed: 2 timer og 30 minutter
 Spiller i Tivoli Friheden i Aarhus til den 4. maj

MORTEN HEDE
 kultur@jp.dk

Esbjerg har én. Odense har én. Både Helsingør og Hjørring har én. Hovedstaden har adskillige. Men landets næststørste by, Aarhus, har ingen. Den revy, der var i Aarhus, er lukket og slukket, og flere forsøg på reetablering har ikke båret frugt. Det bliver muligvis anderledes nu.

For en ny Aarhus Revyen har netop set dagens lys. Det er det entreprenante skuespillerpar Christine Astrid og Mikkel Schrøder, som også tidligere har stået bag Pejseshow på Hotel Pejsegården i Brædstrup og for nylig har overtaget revyen i Svendborg (tidl. Rottefælden), der nu etablerer en ny revytradition i Aarhus.

Og selvom det er en verdenspremiere, så er det altså ikke rutine, der mangler. Foruden Christine Astrids og Mikkel Schrøders mange kilometer i revybenene flankeres de på scenen af Henrik Koefoed, Carsten Svendsen og Szhirley, der alle er erfarne i hver sin metier - og alle fem med gode sangstemmer og *funny bones*.

Højt musikalsk niveau
 Udgangspunktet er altså lovende. Og da revy-orkestret træder ind på scenen sammen med to korsangere, bliver forventningerne endnu højere. Ikke mange revyer investerer i så høj grad i den musikalske ledsagelse.

Aarhus Revyen lever heldigvis aldeles op til de høje

forventninger. Musikken er overordentlig velkomponeret, lækkert spillet og virkelig groovy og adskillige gode sangpræstationer hos de medvirkende.

Aarhus-relaterede numre
 Hvad angår teksterne, så er der også ganske mange guldkorn blandt de 28 revynumre, hvor særligt Carsten Svendsens monolog om kyndelmisse skiller sig positivt ud. Den er selvfølgelig en spydig kommentar til (vores reaktion på) afskaffelsen af store bededag, og den rummer både originalitet og en høj frekvens af pointer. Og så er den i øvrigt forbilledligt fremført og iscenesat af henholdsvis Carsten Svendsen selv og instruktør Birgitte Næss-Schmidt.

Ellers er det det sædvanlige slæng af dygtige revyforfattere, der leverer de fleste tekster til dette års Aarhus Revyen: Vase & Fuglsang, Jan Svarrer, Leif Maibom, Lars Bisgaard og Rasmus Søndergaard med flere.

Desværre lider rigtig mange af de tekstbaserede numre simpelthen af, at de savner en slutning. Nogle af dem ligger op til et tvist, der aldrig kommer, mens andre simpelthen bare slutter uden en pointe. På

”

Desværre lider rigtig mange af de tekstbaserede numre simpelthen af, at de savner en slutning.

den måde har man givet sig i kast med et for svagt tekstgrundlag, ligesom de medvirkende og instruktøren heller ikke har formået at finde tålelige løsninger. Vi sidder derfor og krummer tærerne lidt, hver gang vi har været igennem sådan et nummer.

Men ser vi bort fra de småpinlige sketchslutninger - og de lidt for gentagende kendis parodier, som vi ser mindst én gang for meget, hvor Mikkel Schrøder og Christine Astrid er med - ja, så er Aarhus Revyen kommet flot på landkortet med sin åbningsæson 2023. Vi glæder os allerede til 2024.

”

Allerede som 18-årig havde jeg et dybfølt ønske om at komme ud af misbruget. Der gik mere end 35 år, før det lykkedes.

JENS OTTOSEN, FORFATTER OG IT-KONSULENT

Jens Ottosen røg hash dagligt i 38 år

Jens Ottosen har skrevet en bog om et omfattende misbrug. Bogen er blandt andet en advarsel til unge med hang til hash.

KASPER SCHÜTT-JENSEN
 kasper.schutt@jp.dk

Det var under coronapandemien, at det for alvor gik galt. Under nedlukningen af samfundet kom 38 års dagligt hashmisbrug helt ud af kontrol.

Igennem mange år havde Jens Ottosen delt en joint med sin ven sent hver aften, men da vennerne - på grund af smittefare - ikke længere kunne ryge på den samme joint, røg de én hver.

»Man kan sige, at vi - på Sundhedsstyrelsens anvisning - fandt det fornuftigt og formålstjenligt at sætte vores forbrug af hash op til det dobbelte.«

Så gik det stærkt. Ned ad bakke.

»Jeg kom hurtigt til at se syg ud, var rød i hovedet, lignede en alkoholiker, der drak på antabus. Jeg stod ved afgrunden, var ved at miste alt - mit ægteskab, mit job, min selvrespekt. Jeg var stresset, jeg havde ægteskabelige problemer, og når jeg var på arbejde som it-konsulent, blev det nemt brandslukning. Jeg implementerede ikke altid de bedste løsninger og manglede energi og overskud. Jeg tænkte kun på at komme tilbage i min egen boble.«

Vi sidder på Christianshavns Bibliotek - i gåafstand fra Christiania, hvor Jens Ottosen igennem mange år købte sin hash. Han har regnet ud, at han har røget op mod 14 kg hash igennem sit liv, og at det ville fylde bagagerummet på en stationcar. Jens Ottosen sagde farvel til hashen i 2020, og tre år senere udgav han bogen »Natten er fuld af røg» om misbruget. Det er hans personlige historie og fungerer samtidig som en advarsel mod det stof, som så mange betragter som værende uskyldigt.

»Er du klar?« spørger forfatteren og slår næven i et eksemplar af sin bog.

»Det er sandheden, der står i den bog. Skal vi tale ærligt om, hvor ødelæggende det stof er?«

Dobbelt så træt

Jens Ottosen mødte hashen som teenager og blev øjeblikkeligt forelsket.

»Når man som teenager møder hashen med en sund krop og en hjerne, som endnu ikke er forurenede af stoffer og alkohol, så tager man enormt godt imod rusmidlet. Det virker godt, man griner hysterisk af umiddelbart ubetydelige ting, og alting er intenst. Man befinder sig i nuet, der er ingen fortid eller fremtid. Jeg var desuden nøglebarn og var alene hjemme til kl. 19 om aftenen. Jeg tror, at hash appellerer særligt til omsorgssvigtede børn. Det giver en mental pause fra tanker om fortid og fremtid, man er udelukkende til stede i nuet.«

JENS OTTOSEN

Født i 1962.

Bachelor i nordisk filologi og uddannet på Forfatterskolen.

Debuterede med digte i Hvedekorn og som romanforfatter med science fiction-fortællingen »Siri med lykkehchip'en» (1996). Romanen blev også sendt som føljeton i DR Børneradio.

Arbejder i dag i eget konsulentfirma.

»Natten er fuld af røg» er hans anden bog.

Legalisering af hash? Det har Jens Ottosen kun hovedrysten tilovers for. Fotos: Anders Holst Pedersen

Men, siger Jens Ottosen:

»Den rus, som man oplever i begyndelsen, kommer aldrig tilbage, og hvis man bliver ved med at ryge, så bliver det sværere og sværere at holde balancen. Det er det samme med alle rusmidler, det går den gale vej, man formår - hårdt presset af omgivelserne - måske at holde nogle pauser og skruer kortvarigt ned for misbruget, men det vil altid gå ned ad bakke, det vil altid tage magten fra én til sidst.«

Jens Ottosen fortæller, at han igennem mange år betragtede sig selv som en »nogenlunde velfungerende misbruger«.

Men han skulle klare det samme som andre og havde det - forklarer han - som om han bar rundt på en 10 kg tung rygsæk.

»Jeg røg hash om aftenen og var langt bagud næste dag. Jeg var dobbelt så træt om morgenen som alle andre, men jeg havde de samme forpligtelser i forhold til familie og job. Ingen måtte opdage mit misbrug, så jeg tog mig sammen, kæmpede mig igennem dagen. I løbet af formiddagen - efter fem kopper kaffe - fik jeg det langsomt bedre, jeg tog hjem, var sammen med min familie, lavede aftensmad og så en film.«

Så kom uroen snigende.

»Det kan beskrives som en langsom panik. Hjernens belønningssystem gav sig til kende. Det sagde, at nu var det vist en god idé, at jeg gik en tur med hunden og kom ind på Christiania for at købe noget hash. Det var igennem mange år den eneste måde,

jeg kunne afslutte dagen på. Efter en lang dag med utallige telefonopkald var det som at krybe ned i en boks og forsegle den, så ingen kunne nå mig. Det kunne de så alligevel, for forpligtelserne forsvandt jo ikke, fordi jeg røg mig skæv.«

42 pct. af unge under 25 år har prøvet at ryge hash, men Jens Ottosen vil ikke blande sig i, hvad andre gør.

»Hash ændrer livsbaner«

»De unge skal bare vide, hvad de går ind til. Det er okay at ryge en joint en gang imellem, men mit råd må være dette: Lad det aldrig blive en daglig ting, end ikke noget ugentligt eller månedligt, for det tager så meget fra én. Man får kortere uddannelser og mister lærepladsen. Man er mindre initiativrig. Jeg er slet ikke i tvivl om, at det var på grund af hashen, at jeg måtte droppe specialet, ikke kom ind på boligmarkedet i tide eller fik planlagt min pensionsopsparing ordentligt. Læs min bog og se, hvad der kan ske. Hash ændrer livsbaner.«

Han kender alle myterne om hashrygning. Om musikere, der skriver deres bedste sange, mens de er skæve.

»Det er noget vrøvl,« siger Jens Ottosen.

»Alt opleves mere intenst, når man ryger hash, og jeg erkender, at musikere og øvrige kunstnere kan have en oplevelse af, at stofferne gør dem bedre. Men sandheden er, at kunsten skabes på trods af indtagelsen af stoffer. I virkeligheden tager kunstnere ofte

stoffer - ikke for at blive bedre, men for at dæmpe deres angst.«

Og så er vi nået til den fortsatte debat om, hvorvidt hash skal legaliseres.

»Jeg er meget skeptisk,« lyder det fra Jens Ottosen.

»Jeg forstår godt, at man vil afkriminalisere tømmerensvenden, som ryger en joint på vej hjem fra arbejde, og jeg forstår også godt, at man vil gøre banderne arbejdsløse ved at facilitere et legaliseret hashsalg, men banderne skal nok overleve, de vil altid finde ny kriminalitet at kaste sig over.«

Hashrygningens skadelige virkninger nedtones bevidst i argumentationen for legalisering af stoffet, mener Jens Ottosen.

»Nej, man taber ikke tænderne, som det er tilfældet ved indtagelse af hårde stoffer, og man vælter ikke rundt og opfører sig aggressivt, som man gør, når man har fået for meget alkohol, men det er forkert at frikende hashen i debatten om rusmidler. Den er blevet tre gange så stærk, som den var i 1970'erne, og den er lige så afhængighedsskabende som alle andre stoffer. Allerede som 18-årig havde jeg et dybfølt ønske om at komme ud af misbruget. Der gik mere end 35 år, før det lykkedes.«

Konfronteret af sin kone

Og hvordan gjorde han det?

»Det var min kone, der konfronterede mig,« siger Jens Ottosen.

»Det havde hun gjort så mange gange før, men denne gang var det anderledes. Hun trykkede på de rigtige knapper, mindede mig om, hvor god jeg er til at tage mig sammen, når det virkelig gælder. Hun sagde samtidig, at jeg selv skulle have et ønske om at stoppe, for hun kunne ikke gå og holde øje med mig. Jeg tror, at hun sagde alle de rigtige ting, for kort efter smed jeg min hash væk og gik i gang med afrusningen.«

Det var en længere proces.

»Man siger, at det tager et par uger at få hashen ud af kroppen, men for mig tog det flere år at komme helt tilbage til virkeligheden. Jeg vågnede kl. 4.15 om morgenen, badet i sved, og mine drømme var så livagtige, at man skulle tro, det var løgn. Og så var der noget andet: Jeg havde lagt låg på mine følelser gennem mange år, og det var meget voldsomt pludselig at kunne mærke alting igen. Jeg var følelsesmæssigt udsat, men følte ikke, at jeg kunne belejre min familie med det, for de havde allerede været udsat for så meget.«

Jens Ottosen holder en sjælden tænkepause.

»Det er det bedste ved at være stoppet med at ryge hash. Og ved at have skrevet bogen. Jeg skal ikke længere skjule mit misbrug og den virkning, som det havde på mig. Og jeg skal heller ikke længere skjule, hvor dårligt jeg havde det, da jeg stoppede med at ryge.«